

Arrest

nr. 74 740 van 7 februari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengaalse nationaliteit te zijn, op 16 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 december 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VANDEVOORDE die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 2 september 2010 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 20 oktober 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaring bent u een Bengaalse hindoe afkomstig uit Karatia in Tangail District te Bangladesh. U hebt altijd al problemen gehad omdat u Hindoe bent, een religieuze minderheid in

Bangladesh. Eén van uw drie broers trok om die reden naar Dubai. Uw jongste broer werd lid van BNP (Bangladesh Nationalist Party) om zichzelf als hindoe te beschermen, want BNP is in uw dorp Karatia veruit de grootste partij. Uzelf was geen lid van BNP, maar u hielp uw broer met zijn politieke activiteiten. In 2009 vierde u het Bengaals nieuwjaar in een naburig dorp. Tijdens dat feest onstond er tumult tussen dorpelingen uit verschillende dorpen. De lokale chairman en de politie roepten een vergadering bij elkaar om bemiddeling te zoeken tussen de verschillende dorpen, maar op deze vergadering liep het uit de hand en werden enkele mensen gedood. Uzelf en uw broer waren ook aanwezig op deze vergadering. Ondanks dat jullie niets te maken hadden met de dood van deze personen werd jullie naam wel vermeld in een zaak die ingediend werd op 24 april 2009. De klacht werd ingediend door een lid van de Awami League. Op 15 mei 2009 vluchtte u weg uit Karatia. U verbleef daarna meer dan een jaar afwisselend bij twee tantes, één uit Gopalpur en één uit Kalihathamidpur. Op 11 juli 2010 verliet u Bangladesh. In Chittagong stapte u op een boot en op 2 september 2010 kwam u aan in België en vroeg u asiel aan.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u de volgende documenten neer: een identiteitskaart, een bewijs van goed gedrag en zeden, documenten van BNP, schooldocumenten en documenten over de rechtzaak die tegen u loopt.

B. Motivering

Het CGVS (Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen) hecht geen geloof aan uw verklaring dat er een valse rechtzaak tegen u loopt in Bangladesh ten gevolge van uw banden met de BNP (Bangladesh Nationalist Party). Ten eerste, bent u vaag over deze rechtzaak en u beschikt over weinig kennis met betrekking tot deze zaak. U weet niet of u een advocaat hebt in Bangladesh, u verklaart dat uw broer er misschien één heeft (zie gehoorverslag CGVS, p. 2-3), u weet niet zeker of er al een uitspraak is in deze zaak, u denkt enkel van niet (zie gehoorverslag CGVS, p. 7), u weet niet of er al iemand gearresteerd is in de zaak (zie gehoorverslag CGVS, p. 7), u weet niet wie de OC (officer in charge) is in de zaak (zie gehoorverslag CGVS, p. 7) en u heb geen idee over recente ontwikkelingen in de zaak (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Het is merkwaardig dat u zo weinig kennis hebt over uw rechtzaak, gezien u nog steeds contact hebt met uw familie en uw broer (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). U had recentelijk nog contact met uw broer, u hebt geen excuus om niet op de hoogte te zijn van de meest recente ontwikkelingen in uw zaak. Het feit dat u daarover niet informeert ondermijnt uw vrees. Ten tweede, is het merkwaardig dat u nooit uw onschuld hebt proberen te bewijzen in Bangladesh en dat u nooit een advocaat ingehuurd hebt (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). U verbleef nog tot een jaar na de feiten in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS, p. 3), dus u hebt nog uitgebreid de tijd gehad om u beter te informeren en om bescherming en hulp in te roepen. Dit hebt u niet gedaan. De documenten die u voorlegt zijn slechts recentelijk opgevraagd door uw broer (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Het CGVS hecht weinig geloof aan de echtheid van deze documenten. U legt een kopie neer van de documenten terwijl men normaliter bij het opvragen van rechtbankdocumenten een gecertificeerde kopie ontvangt met de nodige stempels en handtekeningen op (blauwe map, punt 3). Dit is hier niet het geval. Wat er ook van zij, het voorleggen van documenten moet ook samengaan met een geloofwaardig relaas. Ten derden bent u onduidelijk over het tijdstip waarop de rechtzaak tot stand kwam en de directe gevolgen daarvan. U verklaart eerst dat de zaak werd ingediend op 24 april 2009 (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Daarna wordt u gevraagd of het klopt dat de autoriteiten u zoeken sinds 24 april 2009. Hierop antwoordt u dat u niet zeker bent over de datum, maar dat u op die dag vernam dat er misschien een zaak tegen u liep en dat u twee of drie dagen later het dorp verliet (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Dit is tegenstrijdig met uw verklaring dat u uw dorp verliet op 15 mei 2009, aangezien die datum een twintigtal dagen later dan 24 april 2009 viel, en niet twee of drie dagen. En, ten slotte, blijft u vaag wanneer u gevraagd wordt of u op dit moment gezocht wordt door de autoriteiten in Bangladesh. U verklaart dat de politie regelmatig langskomt in burgerkledij (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Wanneer u gevraagd wordt naar waar ze komen, om na te gaan hoe u dat dan weet dat het de politie is, kan u enkel verklaren dat uw broer slechts denkt dat de politie in de buurt van uw huis rondhangt. U hebt dus enkel een vaag vermoeden dat de autoriteiten u zoeken maar dat vermoeden wordt op geen enkele manier hard gemaakt.

Het tweede aspect dat u opgeeft als reden waarom u Bangladesh diende te verlaten is het feit dat u hindoe bent en ten gevolge daarvan lastig gevallen wordt door moslims in Bangladesh. Het CGVS erkent dat hindoes in Bangladesh een kwetsbare bevolkingsgroep is en dat hindoes nog steeds het doel kunnen zijn van pesterijen en discriminatie (blauwe map, punt 1). Het is geloofwaardig dat u als Hindoe problemen kan ervaren in Bangladesh. Toch is het hindoe zijn op zich onvoldoende als bewijs om aan te tonen dat u het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie in Bangladesh. U

verklaart dat uw broer naar Dubai is getrokken omdat hij de pesterijen van de moslims beu was (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Dit broer keert af en toe nog terug naar Bangladesh, wat de zwaarwichtigheid van jullie problemen met moslims in vraag stelt. Volgens uw verklaring bent u afkomstig uit een dorp waar slechts vijf of zes hindoe gezinnen wonen (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Het is aannemelijk dat een gezin in een buurt waar hindoes zo ondervertegenwoordigd zijn problemen kunnen hebben met de moslimbevolking. Dit betekent echter niet dat uw familie en uzelf geen bescherming en rust kunnen vinden elders in Bangladesh. Er bestaan regio's in Bangladesh met meer dan 50% hindoes (blauwe map, punt 2). U verklaart zelf dat u na uw vertrek uit uw dorp nog één jaar elders in Bangladesh bij twee tantes verbleef (zie gehoorverslag CGVS, p. 3) en dat u gedurende dat hele jaar geen problemen ondervond (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Dit wijst erop dat u over een intern vluchtalternatief beschikt in Bangladesh.

Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstig schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou bestaan.

De documenten die u voorlegt zijn niet van die aard dat ze de beslissing in positieve zin kunnen ombuigen. Uw identiteitskaart en bewijs van goed gedrag en zeden bewijzen uw identiteit en nationaliteit. Deze worden niet in vraag getrokken. Uw banden met BNP en uw school carrière worden ook niet in vraag gesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker haalt in een eerste middel de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht, als algemeen rechtsbeginsel en in het bijzonder als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, zoals aan de commissaris-generaal wordt opgelegd door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Verzoeker haalt in deze diverse rechtsleer een rechtspraak aan. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op een schending van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.3. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

2.4. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen (RvV, nr. 25.244 van 27 maart 2009).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792 van; RvV 30 januari 2009, nr. 22.422; RvV 29 augustus 2008, nr. 15.335).

3.2. Met betrekking tot de vaststelling dat verzoeker volgens het Commissariaat-generaal vaag is over zijn rechtszaak en over weinig kennis met betrekking tot deze zaak beschikt, benadrukt verzoeker dat hij niets te maken heeft met de dood van de personen naar aanleiding van de vergadering, maar dat hij enkel werd beschuldigd omwille van zijn politiek lidmaatschap van de BNP door aanhangers van de rivaliserende Awami League. Verder stelt verzoeker dat hij na de feiten meer dan een jaar afwisselend bij twee tantes verbleef uit angst om te worden opgepakt en terechtgesteld.

3.2.1. Voor zover verzoeker in onderhavig verzoekschrift stelt dat hij lid was van de BNP, stelt de Raad vast dat dit haaks staat op hetgeen verzoeker verklaard heeft in zijn gehoorverslag (p. 4), met name dat hij geen lid was van de BNP, hij *“ging soms met mijn broer mee. In 2004 deed ik wat publiciteitswerk”*. Verzoeker kan aldus geenszins staande houden dat hij enkel werd beschuldigd omwille van zijn politiek lidmaatschap van de BNP, te meer daar uit het gehoorverslag blijkt dat de beweerde overlijdens kaderen in vechtpartijen tussen rivaliserende dorpingen tijdens een feest en enkel een louter lokaal karakter vertonen (gehoorverslag p. 6). Het loutere feit dat beweerdelijk een Awami-lid deze klacht zou hebben ingediend maakt dit nog geen politieke geïnspireerde afrekening te meer nu de feiten het partijpolitieke overstijgen en er onder de andere verdachten tevens *“sommige van BNP, andere niet”* waren (gehoorverslag p. 7). Verzoeker kan dan ook geenszins beweren dat hij bij terugkeer naar Bangladesh het risico loopt te worden mishandeld en zelfs vermoord door de Awami League omwille van zijn politieke activiteiten.

3.2.2. Het is redelijk te verwachten dat iemand die in zijn land van herkomst vervolging vreest in de zin van de Geneefse conventie, naar een veilig land vlucht en vraagt om internationale bescherming, interesse vertoont in zijn vervolging en ernstige inspanningen onderneemt om dienaangaande informatie te verzamelen. Het is dan ook niet ernstig dat verzoeker niet weet of hij een advocaat heeft, noch of zijn broer er een heeft (gehoorverslag p. 3), niet zeker is van de datum waarop hij gezocht werd, het dorp heeft verlaten twee of drie dagen nadat hij gehoord had *“dat er misschien een zaak tegen mij zou zijn”*, zich nooit heeft proberen te verdedigen, stelt *“ik heb niet alle informatie, maar ik denk dat er nog geen*

uitspraak is”, niet weet of er arrestaties gebeurd zijn in deze zaak, niet weet wie de “*officer in charge*” is en geen idee heeft van de recente ontwikkelingen in de zaak (gehoorverslag p. 7). De Raad moet oordelen over de geloofwaardigheid van de subjectieve vrees van de kandidaat-vluchteling en of deze een objectieve grondoorzaak heeft. Dergelijke objectivering kan niet uit verzoekers verklaringen worden afgeleid te meer nu zijn angst voor derden zijn totale onwetendheid niet kan verklaren en verzoeker geen contact moet nemen met derden maar met zijn eigen familie. Verzoeker toont dan ook niet aan omwille van een persoonlijke vervolging zijn land verlaten te hebben, zeker niet gezien zijn jongere broer die beweerdelijk wel lid was van het BNP en die beweerdelijk in eerste instantie werd geïnterviewd door de Awami indiener van de klacht, wel nog in Bangladesh verblijft (gehoorverslag CGVS p. 10). Ten slotte in zoverre het dorpsgevecht waarachtig was, wat niet wordt aangetoond, dan nog dient verzoeker aannemelijk te maken dat hij hiervoor dient te vluchten en hij getracht heeft de in zijn eigen rechtsorde beschikbare rechtsmiddelen uit te putten. Verzoeker blijft op ook op dit punt vaag en evasief. Daargelaten dat verzoeker de feiten niet aantoont en aldus evenmin aannemelijk maakt dat hij door deze feiten getraumatiseerd kon zijn, kunnen zijn louter beweerde trauma’s niet verhinderen dat verzoeker zijn asielrelaas op zelfstandige en functionele wijze kan uitzetten; het gehoorverslag bevat trouwens al evenmin concrete indicaties in deze zin. Hetzelfde geldt voor de discussie omtrent de data; dergelijke gebeurtenissen, ongeacht het tijdsverloop of de traumatische ervaring, zijn immers in het geheugen gegrift zo zij zich in werkelijkheid voorgedaan zouden hebben (RvV 1 september 2009, nr. 30 915).

3.2.3. Daar waar verzoeker verder meent dat de Awami League in het verleden reeds veelvuldig personen heeft beschuldigd, dat de uitkomst van elk proces in sterke mate afhangt van de politieke aanhang die de Awami League op dat ogenblik heeft, dat het rechtssysteem in zijn land corrupt is en dat de regels van een goede rechtsbedeling niet steeds worden gerespecteerd, laat verzoeker na ook maar enige concrete en objectief verifieerbare feiten aan te halen die dit, in zijn geval, kunnen adstrueren. Derhalve zijn dit boude ongefundeerde beweringen.

3.3. Betreffende het gegeven dat het Commissariaat-generaal verzoekers religieuze overtuiging (hindoe) onvoldoende acht als bewijs om aan te tonen dat verzoeker het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingendefinitie en te dezen tevens wijst op een intern vluchtalternatief waarover verzoeker zou beschikken, wijst verzoeker erop dat hij Bangladesh diende te verlaten omwille van zijn religie en dat hij ten gevolge daarvan lastig gevallen werd door moslims in Bangladesh; dat de bestreden beslissing overigens niet betwist dat hindoes in Bangladesh een kwetsbare bevolkingsgroep vormen en nog steeds het doel kunnen zijn van pesterijen en discriminatie; dat deze beslissing overigens evenmin betwist dat verzoekers gezin problemen kan hebben in een buurt (verzoekers dorp) waar hindoes zo ondervertegenwoordigd zijn. Dat verzoekers broer af en toe terugkeert naar Bangladesh, betekent op zich niet dat aan de zwaarwichtigheid van verzoekers eigen problemen kan worden getwijfeld. Verzoeker stelt echter terzake “*Nee. Geen grote problemen. maar minderheden lijden altijd. We zouden rijk kunnen zijn als we onze zaak goed konden runnen. Maar we werden constant lastig gevallen door moslims en afgeperst, dus dat lukte niet.*” (gehoorverslag CGVS p. 6). Aldus heeft verzoeker niet aannemelijk gemaakt dat de discriminatie waarvan hij het slachtoffer zou zijn geweest een vervolging uitmaakt in de zin van het Vluchtelingenverdrag dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Immers om tot een erkenning van de vluchtelingenstatus te leiden, dienen de discriminatie en het ontzeggen van bepaalde rechten dermate systematisch en ingrijpend te zijn dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Dit is *in casu* niet het geval te meer nu verzoeker niet weerlegt dat hij als hindoe desgevallend over geen intern vestigingsalternatief kan beschikken. Verzoeker meent enkel dat hij voor zijn politieke problemen geen vestigingsalternatief zou hebben, wat in casu niet relevant is nu verzoeker geen politieke problemen aantoont. Hoe dan ook verzoeker heeft gedurende één jaar – zonder problemen (gehoorverslag CGVS p. 11) – bij twee tantes in Bangladesh verbleven waar ook zijn broer nog steeds verblijft. Derhalve beschikt hij –in zoverre al noodzakelijk- wel degelijk over een intern vluchtalternatief.

3.4. Verzoeker beperkt zich verder tot het herhalen van het asielrelaas, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het formuleren van verwijten naar het CGVS toe en het maken van algemene theoretische beschouwingen en persoonlijke vergoelijken en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op

omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker stelt te voldoen aan de criteria om beroep te kunnen doen op de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker meent dat hij bij een terugkeer naar Bangladesh het risico loopt willekeurig te worden opgepakt, mishandeld, en terechtgesteld omwille van zijn politieke activiteiten.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

K. DECLERCK